

בית משפט השלום בירושלים

תאד"מ 22-05-57938 עמר רהב נ' אפריאט
תאד"מ 22-06-42607 שם תיק ללא שמות חסויים

תיק חיצוני:

בפני כבוד הרשמת בכירה ריבי לב אוחיון

תובעם יניב עמר רהב, ת.ז. XXXXXXXX

נגד

נתבע

שגב ישראל אפריאט, ת.ז. XXXXXXXX

פסק דין

1 בפני תביעה לפיצוי כספי בסך 29,000 ₪ בהתאם לחוק איסור לשון הרע (להלן: החוק"), לה מצאתי
2 להיעתר בחלקה, ואסביר.

3
4 למען הסדר הטוב אזכיר כי התביעה נגד הנתבעת 2 נמחקה ולכן פסק הדין יעסוק במחלוקת שבין
5 הצדדים להליך.
6

טענות התביעה:

7
8
9 1. לטענת התובע הוא מתעסק בשיווק באינטרנט כעצמאי מזה 9 שנים, ואילו הנתבע מנהל דף
10 פייסבוק מזה 5 שנים של קבוצה המונה 15,000 חברים ונקראת "הקבוצה של עוצרים את
11 הנוכלות של הפירמידות" כשהוא מציג עצמו כלוחם צדק נגד הונאות פיננסיות (להלן: "דף
12 הפייסבוק").

13
14 2. התובע טוען כי מעולם לא יצר קשר טלפוני עם הנתבע, וכי הוא מעולם לא היה לקוח שלו וכי
15 מיום 20.9.20 החל הנתבע להכפיש את התובע בדף הפייסבוק שלו, תוך פגיעה בשמו הטוב.
16

17 3. לטענת התובע, בפרטי דף הפייסבוק של הנתבע, נכתב בין היתר כך: "... אבהיר בשביל שלא
18 יגידו שאני "בריון שמסתתר מאחורי המקלדת": קוראים לי שגב ישראל אפריאט, אני גם
19 עולה להרבה לייבים כאן וממש- אבל ממש לא מסתתר מאף אחד". הנתבע מרשה לעצמו
20 לנקוט לשון הרע ללא הרף, מתוך תפיסה כי הוא לוחם צדק הגם שאין לו הוכחות לפרסומים
21 שהוא יוזם.
22

23 4. עוד טוען התובע כי הנתבע מכפיש עסקים באופן תדיר בדף הפייסבוק שלו ואף הפנה להליכים
24 אשר התנהלו כנגד הנתבע לפיצוי בשל לשון הרע.
25

26 5. התובע טוען ל-3 אירועים שונים בהם פרסם הנתבע לשון הרע נגדו והכפיש את שמו, כמפורט
27 להלן.

אירוע א':

28 6. לטענת התובע, ביום 15.5.22 התקיים בעניינו דיון בצו הרחקה (בבימ"ש בירושלים) נגד שכן
29 אשר ניסה לפרוץ לביתו, בשל סכסוך ביניהם. לדיון התייצב אף הנתבע אשר לא היה קשור
30 לאותו אדם. הנתבע הגיע לדיון ממרכז הארץ, והכל במטרה להכפיש התובע ולהעלות סרטון
31
32

בית משפט השלום בירושלים

תאד"מ 22-05-57938-05 עמר רהב נ' אפריאט
תאד"מ 22-06-42607 שם תיק ללא שמות חסויים

תיק חיצוני:

1 בעניין לדף הפייסבוק שלו, זאת במטרה לצבור רייטינג וצפיות על חשבוננו, תוך שהוא מציג
2 אותו, וכן אנשים נוספים שתבעו את הנתבע בעבר, כנוכחים.
3
4 7. עוד טוען התובע כי כך, בין היתר, אמר הנתבע בסרטון: "יניב עמר/ יניב רהב/ איך שהוא לא
5 יקרא לעצמו מחר, הוא אדם רע, חלאת המין האנושי", "עמר, כשאני אסיים איתך לא יהיה
6 אחד במדינה הזו שירצה להתקרב אליך. אולי רק סרגי בינקין, שגיב קורן ועוד כל מיני גנבים
7 ונוכלים כמוך. שתפו ובואו נספק ליוסי פרנסה. כי למי יש יותר כוח: ליניב עמר האפס או
8 לנו?". (ראו סי' 15 לכתב התביעה).
9

אירוע ב':

10 8. לטענת התובע, ביום 29.5.22 לאחר שהבין הנתבע כי הוגשה נגדו תביעה, הוא העלה פוסט לדף
11 הפייסבוק בו נכתב כדלקמן: "עמר טוען ל"הטרדה קיצונית" (כנראה מושג שהוא המציא...);
12 "לשון הרע" (כי קראתי לו נוכל) "פגיעה בפרטיות" (ורק אלוהים יודע על מה הוא מדבר) ו-
13 "פגיעה בשם הטוב" (של עבריינין שהורשע ב-5 אישומים של הטרדה מינית, הפצת מידע כוזב,
14 סחיטה באיומים ועוד)".
15
16 "עמר/ רהב/ איך שלא תקרא לעצמך מחרתיים: אתה דביל, עברייני מורשע, אפס ועלוב נפש.
17 אתה תחזור לכלא ליותר מ-18 חודש. מילה שלי" (ראו סי' 18 לכתב התביעה).
18
19

אירוע ג':

20 9. עוד טוען התובע כי ביום 17.6.22 העלה הנתבע פוסט וסרטון שבו הוא כינה את התובע "נוכל
21 וסרסור", וכתב: "יכול לומר לכם בלב שלם מאד, מבלי לחשוש מתביעת לשון הרע, שיניב
22 עמר הוא לא רק נוכל, אלא גם סרסור. רוצים הוכחות? תהיו פה בשעה 16:00, אני אעלה
23 לווידאו לייב ותבינו בדיוק במה מדובר".
24
25
26

27 10. כן טען התובע כי מאוחר יותר באותו היום, בשעה 16:00 העלה הנתבע סרטון ובו הוא מכפיש
28 את שם התובע, בין היתר כינה הנתבע את התובע "סרסור", "תוצר של זרע מקולקל", "איזה
29 בן זונה", ובסיום הסרטון ביקש מעוקביו בדף הפייסבוק לשתף הסרטון.
30

31 11. לעניין זה טען התובע כי מעולם לא הורשע בעבירות סרסרות ו/או בסחר בנשים.
32

33 12. עוד טען התובע כי הנתבע אף שלח לו דוא"ל ביום 17.6.22 בשעה 15:22 ודיווח לו כך: "היום
34 בשעה 16:00 בעמוד "עוצרים את הנוכלות של הפירמידות" אני חושף את אתרי הסקס שלך
35 (מצלמות סקס ושיחות ארוטיות) וגם את זה שרימית את מס הכנסה ואמרת לו שהן ספקיות
36 של ייעוץ במיסטיקה. קח בחשבון שגם עם מס הכנסה אני אצור קשר. נתראה בדיון :)".
37

38 13. כן טוען התובע כי במהלך הסרטון טען הנתבע שהתובע מעסיק נשים במתן שירותי שיחות
39 ארוטיות, ולכן הוא טען שהוא סרסור, זאת על-אף ששיחות ארוטיות מותרות בישראל ואף
40 הפנה לצורך הדוגמא לאפליקציית "אונלי פאנס" בה עשרות אלפי ישראלים מעלים תוכן מיני
41 תמורת תשלום. התובע טוען כי ניהול שיחות ארוטיות מוגדר כ"שירותי תוכן" והם ניתנים
42 בימינו (ואף ניתנו בעבר) במספרי פרימיום מיוחדים באישור משרד התקשורת ובפיקוחם וכי
43 אין מדובר בסרסרות.
44

בית משפט השלום בירושלים

תאד"מ 22-05-57938 עמר רהב נ' אפריאט
תאד"מ 22-06-42607 שם תיק ללא שמות חסויים

תיק חיצוני:

14. לטענת התובע, נכון להיום הוא איננו עוסק בהעסקת נשים במתן שירותי שיחות ארוטיות, אלא בשיווק ופרסום באינטרנט.

טענות ההגנה:

15. הנתבע אינו מכחיש את האירועים ולא טוען כי לא פרסם את הפרסומים המיוחסים לו ע"י התובע. הנתבע טוען כי קיימת לו הגנת "מעשה בית דין"; "הגנת אמת בפרסום" בהתאם לסעיף 14 לחוק; הגנת תום הלב; הגנת מעשה של מה בכך בהתאם לסעיף 4 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] (להלן: "הפקודה"); הגנת אשם תורם.

16. עוד טוען הנתבע כי קשה לטעון שבמשך תשע השנים האחרונות עסק הנתבע בתחום השיווק באינטרנט, כיוון שבמשך תקופה העולה על שנה ריצה התובע תקופת מאסר בפועל נוכח מעשים בהם הורשע, מה שמעיד כי התובע בעיקר: נוכל, מטריד מינית, מקבל דבר במרמה, זייפן, עושה שימוש במסמך מזויף וכן עבירות נוספות אותן ביצע אותם יפרט במסגרת הגנתו.

17. הנתבע טוען כי התובע עברייך מורשע אשר הורשע בשלל עבירות פליליות ולכן אין המדובר הוא בלשון הרע, הנתבע אף הפנה לת"פ 17-12-62036 מ"י נ' יניב עמר, כן ציין כי התובע שינה את שמו לאחר מכן.

18. **לטענת הנתבע כנגד התובע חמישה הרשעות, ואלו הן:**

אישום 1 - בשלהי שנת 2015 הגיש מר ג.ד. (להלן: "ג.ד.") ת"ק נגד התובע נוכח סכסוך עסקי על סך 1,000 ₪. בתגובה פרסם התובע פרסומים מכפיישים נגדו אשר מציגים אותו כנוכל. כן התובע הפיץ את פרטיו האישיים במרשתת כמי שמעוניין בשירותיהם של אתרים שונים (כדוגמת יס, פלאפון, בזק, חברות אינטרנט שונות, בתי ספר וכדומה). לבקשת ג.ד. הוצא נגד התובע צו למניעת הטרדה מאיימת אך הוא המשיך במעשיו אף לאחר מתן הצו. מעשיו, הורשע התובע בעבירות של פגיעה בפרטיות, הפצת מידע כוזב, הפרת הוראה חוקית והטרדה באמצעות מתקן בזק.

אישום 2 - בחודש אוגוסט 2015 העסיק התובע למשך שבועיים גברת צעירה בשם א.ר. (להלן: "א.ר."), התובע ביקש ליצור עם א.ר. רומנטיים ברם היא סירבה וניתקה עמו קשר לחלוטין. נוכח האמור החל התובע להכפיש את א.ר. ברשתות החברתיות ועשה כל שביכולתו על מנת להסוות את זהותו. התובע פרסם את פרטיה האישיים של א.ר. בהצעה לספק שירותי מין לכל המרבה במחיר. א.ר. הוטרדה רבות על ידי גברים שונים אשר התעניינו בשירותיה. א.ר. הוטרדה באמצעות שיחות טלפון, הודעות דוא"ל, ואף במקום מגוריה. לאחר מכן, התובע אף פרסם את א.ר. כמי שזקוקה לעובדים בעבודה פשוטה ובשכר גבוה, מה שהוביל לשיחות רבות נוספות אל א.ר.

בנוסף, התובע אף פרסם את פרטיה של א.ר. כמי שמציעה שירותי שמרטפות ופרסם את פרטיה לרבות פרטי חשבון הבנק שלה, התובע הפיץ את המידע באמצעות רשימת תפוצה של דוא"ל אינספור פעמים, כאשר בגין הסרת הודעות התפוצה דרש סך של 20 ₪.

א.ר. לא הצליחה לנהל את שגרת יומה ולהתקבל למקומות עבודה נוכח הנזק שנגרם לשמה, התובע חדל מהתנהלותו זו רק לאחר שהוגש כלפיו כתב אישום בשל מעשיו. התובע הורשע בפגיעה בפרטיות, הטרדה מינית והפצת מידע כוזב.

בית משפט השלום בירושלים

תאד"מ 22-05-57938 עמר רהב נ' אפריאט

תאד"מ 22-06-42607 שם תיק ללא שמות חסויים

תיק חיצוני:

1 אישום 3- בשנת 2017 הגיש עו"ד בשם א.ל. תביעה נגד התובע וזכה בה. בתגובה, שלח התובע
2 את פרטיו האישיים של א.ל. לרשימת תפוצה בדוא"ל המונה אלפי בני מיעוטים וכך כתב: **"לכל**
3 **השאהידים והמוסלמים שאכפת להם ממסגד אל-אקצא! צריך לחסל את הישראלי היהודי**
4 **הזה שמזלזל באיסלאם ומחלל אותו!!!"**
5

6 בנוסף שלח התובע הודעת דוא"ל אל א.ל. אשר חושפת את מטרתו להביא לרציחתו וכך כתב:
7 **"רק בלילה הזה אלפי פלסטינים וערביי חמאס קיבלו מייל עם תמונה שלך ופרטים מלאים**
8 **כולל הכתובת שלך... המטרה- לרצוח אותך או לגרום לפיגוע דקירה במקום שסתם ערבים**
9 **ידקרו מישהו אז עדיף שידקרו בן זונה נאצי כמוך ויהרגו אותך.."**
10

11 נוכח אירוע זה הואשם התובע בעבירות פגיעה בפרטיות וסחיטה באיומים.

12
13 אישום 4 - מר ל.ס. (להלן: "ל.ס.") הגיש תביעה נגד התובע וזכה בתביעתו. בתגובה, פרסם
14 התובע את ל.ס. כאישה המעוניינת בשירותי זנות תמורת תשלום, כך של.ס. הוצף הוטרד
15 אינספור פעמים בשיחות המתעניינות בשירותיו. כן הפיץ התובע מודעת דרושים בשם ל.ס. כמי
16 שמחפש עובדים ול.ס. הוטרד רבות אף בשל כך. בנוסף לכך, העסיק התובע עובדת חדשה
17 והשתמש בפרטיו של ל.ס. לצורך העסקתה כך שלאחר סיום עבודתה פנה אל ל.ס. במטרה לקבל
18 את משכורתה.
19

20 נוכח אירוע זה הואשם התובע בעבירות של פגיעה בפרטיות והפצת מידע כוזב.
21

22 אישום 5 - במהלך 2017 מכר התובע מאגר כתובות דוא"ל לצרכי דיור, תוך שהתחזה לאדם
23 ששמו "ליאור" ואף הוציא חשבוניות פיקטיביות של חברה קיימת, שאינו בקשר עמה.
24

25 בשל מעשה זה הורשע התובע בעבירות זיוף, שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר במרמה.
26

27 19. לטענת הנתבע, התובע פגע בשמו הטוב נוכח התנהלותו ואין לו להלין אלא על עצמו. כן טען כי
28 האמירה לפיה הוא (הנתבע) כשל בכל ההליכים המשפטיים היא שגויה.
29

30 20. הנתבע טוען כי לא פרץ לנייד של התובע, אלא כל ההקלטות הושמעו מקולו של התובע בעצמו.
31 כן טוען כי לא ידע על התלונה שהוגשה במשטרה, וככל שהוגשה כפי הנראה נסגרה כיוון שאין
32 בה דבר וחצי דבר.
33

34 21. כן טען הנתבע, כי לאחרונה ניתן פסק דין לפיו אתר האינטרנט שבבעלות התובע ושותפו מר
35 סרגיי בינקין נמצא כתרמית, בהקשר לכך הפנה הנתבע אל תא"מ 20-11-51750 עבודות מהבית
36 בע"מ נ' אביה שאלתיאל (להלן: "עניין שאלתיאל").
37

38 22. הנתבע טען כי קיים הבדל מהותי בין אדם המציע ביוזמתו מתן אפשרות לצפייה בתכני עירום
39 בתשלום, ובין התובע, אשר בחורות צעירות פונות אליו לשירותי קלדנות ומופנות על ידו לעסוק
40 במתן שירותי שיחות ארוטיות ומצלמות סקס בתשלום. כן לטענתו, המונח "סרסור" צריך
41 להבחן בכלים המשפטיים העומדים לבית המשפט במבחן האדם הסביר האובייקטיבי.
42

43 23. לטענת הנתבע, התובע מורשע בעבירות חמורות מאד ובמסגרת היותו מנהל דף פייסבוק אשר
44 מטרתו היא חשיפת הונאות פירמידה, פונזי ואחרות הוא קיבל מספר תלונות בגין אתר
45 אינטרנט ששמו הוא **"אפיטל ווקס"** אתר אשר עסק בפרסום מודעות דרושים וגבה עלות
46 רישום בסך של 200 ₪. מבדיקה שערך הנתבע בתקנון האתר התברר לו כי בעליו הן חברות

בית משפט השלום בירושלים

תאד"מ 22-05-57938 עמר רהב נ' אפריאט

תאד"מ 22-06-42607 שם תיק ללא שמות חסויים

תיק חיצוני:

- 1 "שיווק ופרסום גלובלי" אשר בבעלות התובע, וכן "יופ טווי דיגיטל". כן, אף התשלומים
2 התבצעו אל חשבון התובע, ומה שחזק את בדיקותיו היה פסק הדין בעניין שאלתיאל.
3
- 4 24. כן לטענת הנתבע, התובע עצמו העיד כי הוא צופה "שיעשו עליו כתבות" ובין היתר אמר במהלך
5 ראיון לתכנית הכל כלול את הדברים הבאים: "עכשיו אני מעסיק הרבה אנשים לעבודה
6 מהבית. אבל מה? הרבה מהאנשים, אני לא משלם להם, נכון? בסופו של עניין, לא משלם
7 להם שקל. בשורה התחתונה אני נהנה מאד. אנשים עובדים, עשרות אנשים עובדים, מביאים
8 לי לקוחות כולם עובדים קצת, כן? מביאים לי לקוחות כל החודש וזה. בסוף חודש אף אחד לא
9 מקבל משכורת [צוחק], רק יניב נהנה מהמשכורת. איזה כייף לי, איזה מניאק". לטענת הנתבע
10 אמירות אלו אך מחזקות את טענתו כי אין לתובע להלין על פגיעה בשמו הטוב, שכן הוא עצמו
11 מעיד ברבים כי הוא פועל במרמה ובכוונה תחילה לא משלם לעובדים את שכרם.
12
- 13 25. כן טוען הנתבע, כי קיבל הודעה מפרופיל פיקטיבי והעומדת מאחוריו חששה להזדהות. במסגרת
14 ההתכתבות עם הנתבע העבירה לו אותה דמות הקלטות של התובע אשר משדל אותה לעבוד
15 במצלמות סקס ואף מסביר לה כיצד הוא מרמה את רשויות המס, מתאר כיצד הוא משדל
16 עובדות נוספות לפעול במרמה מול מס הכנסה במטרה להסתיר את מקורות הכנסתן ומעיד כי
17 שיקר בהליכי הוצל"פ בעניינו ואף קיבל הפטר בסופו של דבר.
18
- 19 26. לטענת הנתבע, כיוון שהוא עוסק בחשיפת הונאות ופרסומן אשר במקרה דנא תוכנן מוגן בחוק
20 והאיזון בין פגיעה בשמו הטוב של התובע לבין זכותו לחופש הביטוי, הרי שזכות הנתבע גוברת
21 במקרים נשוא התובענה.
22
- 23 27. הנתבע טוען כי גם כיום, התובע ממשיך בדרכו ומתחמק ממתן תשלום לעובדיו.
24
- 25 28. לטענת הנתבע, בין הצדדים היה הליך הי"ט לו עתר התובע אולם בקשתו נדחתה. משידו של
26 הנתבע היתה על העליונה, פנה התובע אל משרד הבריאות/ הפסיכיאטר המחוזי וטען בפניהם
27 כי הנתבע מעוניין להתאבד. נוכח האמור קיבל הנתבע שיחה מהפסיכיאטר המחוזי ואף ניידת
28 מטעם משטרת ישראל הגיע לביתו במטרה לוודא ששלומו הנפשי טוב.
29
- 30 29. עוד טוען הנתבע, כי התובע פנה אל המוסד לביטוח לאומי וטען בפניהם כי הנתבע נוכל שמקבל
31 קצבה מאת המל"ל, ומנגד, מרוויח כספים רבים בדרך לא מוצהרת ואף מפרסם זאת ברבים,
32 והכל במטרה לפגוע בשמו הטוב הנתבע ולחבל בזכאותו לקבלת קצבת נכות.
33
- 34 30. הנתבע טוען כי היות התובע עבריין מורשע אשר עיקרי הרישום הפלילי בעניינו גלויים לכל
35 דורש, אף מטעם זה קיימת לו הגנה מוחלטת.
- 36 **דיון והכרעה:**
37
- 38 31. כאמור לעיל, הנתבע אינו חולק על עצם הפרסום וכן אינו חולק על תוכנם של הדברים. אי לכך,
39 הדרישות הקבועות בסעי' 1 (1) + (2) לחוק מתקיימות ולכן פסק הדין יעסוק בטענות ההגנה
40 של הנתבע, בהתאם למתווה הנורמטיבי החל במקרים כגון דא.
41
- 42 32. אל מול חופש ביטוי שהוכר כזכות יסוד ואחת מן החירויות של האדם עומדת זכות של הצד
43 שכנגד לשמירה על שמו הטוב וכבודו. לא בכדי, כי חופש הביטוי עלול לעיתים להתנגש בערכים
44 מוגנים אחרים, כגון האינטרס שבהגנה על השם הטוב, אשר למענם ראוי, במקרים מסוימים,

בית משפט השלום בירושלים

תאד"מ 22-05-57938 עמר רהב נ' אפריאט

תאד"מ 22-06-42607 שם תיק ללא שמות חסויים

תיק חיצוני:

1 לתחום לו גבולות (א' שנהר, דיני לשון הרע, נבו הוצאה לאור בע"מ, תשנ"ז-1997 (להלן – **דיני**
2 **לשון הרע**), בעמ' 19 (להלן: א' שנהר)).

3
4 33. החוק המאפשר הגנה מפני הכפשת שמו של אדם והוצאת דיבתו הוא כאמור חוק לשון הרע
5 כאשר ס' 1 לחוק מגדיר מה יחשב ל"לשון הרע" ומהו מהווה פרסום כאשר הושם דגש על
6 המילים "שפרסומו עלול" ולא בהכרח גרם/גורם נזק. מכאן שאדם יכול לתבוע פיצוי כספי בגין
7 דיבור של לשון הרע כנגדו אף בלא הוכחה כי נגרם לו כל נזק ואילו יוכיח נזק, יהא רשאי לעתור
8 לסכום פיצוי גבוה יותר.

9
10 34. פסק הדין המנחה של ביהמ"ש העליון בעניין זה, ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ ואח' נ'
11 הרציקוביץ' (פורסם במאגרים המשפטיים (פורסם בנבו)) קובע כי בקיומם של 4 שלבים לאחר
12 ניתוחם – ניתן יהיה לקבוע אחריות על המפרסם לשון הרע. ראשית, יש למצוא את המשמעות
13 האובייקטיבית העולה מהביטוי בהתאם לנסיבות החיצוניות וללשון המשתמעת ממנו; שנית,
14 יש לקבוע האם על פי תכלית החוק ואיזונים חוקתיים שונים יש להטיל אחריות בגין הביטוי;
15 שלישית, יש לברר האם עומדת למפרסם אחת ההגנות המנויות בסעיפים 13-15 לחוק איסור
16 לשון הרע, כאשר השלב הרביעי והאחרון הוא שלב קביעת הפיצויים (להלן: "הלכת
17 הרציקוביץ'").

האם מדובר בלשון הרע

18
19
20
21 35. היסוד השני שיש לבחון (לאחר שנקבע בענייננו כי היה פרסום) הנו האם מה שפורסם מהווה
22 לשון הרע בהתאם לסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, בהקשר האובייקטיבי על פי תפיסתו של
23 האדם הסביר. לשון הרע עפ"י הגדרות החוק היא:

24
25 "לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול–

26 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

27 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

28 (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או

29 במקצועו

30 (4) "לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו";

31
32 36. בע"א 10281/03 אריה (אריק) קורן נ' עמינדב (עמי) ארגוב, [פורסם בנבו, 12.12.2006] פסקה
33 15 קובע ביהמ"ש:

34
35 "פרשנות הפרסום תעשה בהינתן מכלול הדברים כל שיש לבחון את הביטוי השנוי במחלוקת הן
36 לגופו, בפני עצמו, והן כחלק מהקונטקסט הכללי, על רקע יתר הדברים שנאמרו מפי
37 המפרסם, שכן בחינת התמונה במלואה כפי שנתגלתה בפני הצופה או המאזין חיונית
38 והכרחית".

39
40 37. לצורך הכרעתי אבחן כל פרסום בנפרד, האם הוא עומד בתתי סעיפי החוק ומקיים לשון הרע:

41
42 38. האירוע הראשון – סבורתני כי ההגדרות שבסעיף 1(1), 1(2) לחוק רלוונטיות בענייננו, וממילא
43 התובע לא טען לפגיעה בפרנסתו או משלח ידו אלא עתר לפיצוי בטענה לפגיעה בשמו הטוב. אכן
44 זהו עיקר הפרסום ולהלן איזכור תוכן הפרסום שאינו משתמע לשני פנים: "יניב עמר/ יניב
45 רהב/ איך שהוא לא יקרא לעצמו מחר, הוא אדם רע, חלאת המין האנושי", "עמר, כשאני
46 אסיים איתך לא יהיה אחד במדינה הזו שירצה להתקרב אליך. אולי רק סרגי בינקין, שגיב

בית משפט השלום בירושלים

תאד"מ 22-05-57938 עמר רהב נ' אפריאט

תאד"מ 22-06-42607 שם תיק ללא שמות חסויים

תיק חיצוני:

1 קורן ועוד כל מיני גנבים ונוכלים כמוך. שתפו ובואו נספק ליוסי פרנסה. כי למי יש יותר כוח:
2 ליניב עמר האפס או לנו? (ראו סי' 15 לכתב התביעה).
3

4 39. הפרסום המדובר מעלה ספק משמעותי באשר לאופיו ולאמינותו של התובע ולשמו הטוב,
5 מתריע את הציבור מפניו ומשמיצו, ולכן הוא עומד בהגדרות החוק, לעניין "לשון הרע".
6

7 40. האירוע השני- אף פרסום זה עומד בהגדרות שבסעי' 1 (1), 1 (2) לחוק. הפרסום מעיקרו אינו
8 משתמע לשני פנים וחושף חלקים נרחבים מעברו הפלילי של התובע, למען הסדר הטוב אזכיר
9 את תוכן הפרסום: "עמר טוען ל"הטרדה קיצונית" (כנראה מושג שהוא המציא...); "לשון
10 הרע" (כי קראתי לו נוכל) "פגיעה בפרטיות" (ורק אלוהים יודע על מה הוא מדבר) ו- "פגיעה
11 בשם הטוב" (של עברייני שהורשע ב-5 אישומים של הטרדה מינית, הפצת מידע כוזב, סחיטה
12 באיומים ועוד)".
13

14 "עמר/ רהב/ איך שלא תקרא לעצמך מחרתיים: אתה דביל, עברייני מורשע, אפס ועלוב נפש. אתה
15 תחזור לכלא ליותר מ- 18 חודש. מילה שלי" (ראו סי' 18 לכתב התביעה).
16

17 41. הפרסום חושף את עברו הפלילי של התובע, ואת העובדה כי ריצה עונש מאסר. בפרסום אמירות
18 מבזות כלפי התובע כדוגמת 'אפס ועלוב נפש', זאת במטרה לבזותו ולהשניאו על הציבור [נת
19 סי' (1)], ותוך שימוש במעשים המיוחסים לו מעברו [נת סי' (2)], על כן אף הוא עומד בגדר החוק.
20

21 42. האירוע השלישי- פרסום זה עומד בגדרו של תת סעיף (1) לחוק, כיוון שבפוסט שפורסם וכן
22 בסרטון שהעלה התובע לדף הפייסבוק הוא כינה את התובע "נוכל וסרסור", עוד כתב "יכול
23 לומר לכם בלב שלם מאד, מבלי לחשוש מתביעת לשון הרע, שיניב עמר הוא לא רק נוכח, אלא
24 גם סרסור. רוצים הוכחות? תהיו פה בשעה 16:00, אני אעלה לווידאו לייב ותבינו בדיוק במה
25 מדובר." עוד כינה התובע את המהלך הסרטון 'סרסור', 'יתוצר של זרע מקולקל',
26 'איזה בן זונה', יתירה מכך, בסיום הסרטון ביקש מעוקביו לשתף את חבריהם בסרטון.
27

28 43. פרסומים אלו עומדים בגדר תת סי' (1) לחוק, שכן אמירות אלה מבזות ומשפילות את התובע.
29

30 44. עם זאת אדגיש, כי שורה של פסיקה קבעה כי קללות, גידופים והתרסות אינם מהווים
31 כשלעצמם לשון הרע (ראו למשל רע"א 10520/03 איתמר בן גביר נ' אמנון דנקנר).
32

33 45. אבהיר כעת כי אין מקום לעלבונות, מילים משפילות, קללות וכו' אולם כאמור נקבע לא אחת,
34 כי באלו אין כדי לשון הרע. למשל, ביטויים קשים כגון "פסיכיי" או "איזה משוגע זה" או "יש
35 לו בעיה בראש" לא הוכרו כלשון הרע, ועל דרך העקרונות האמורים יחשבו אך ורק כשיח קשה,
36 אך לא ככזה המקיים לשון הרע (וראה לעניין זה פס"ד ת"א (ירושלים) עטיה נ. בניטה 1594/06
37 בנוגע למלים זונה משוגעת, וכן פס"ד 6685/02 דוידוביץ יהונתן נ. שנקר ציונה, וכן בע"א
38 534/65 דיאב נ' דיאב, פ"ד כ(2) 269).

39 46. לפיכך, ביחס לקללות הנתבע את התובע, הרי שלא מדובר בלשון הרע.
40

41 האם לנתבע הגנות עפ"י סעי' 15 לחוק לשון הרע שמהותה הגנת תום הלב:
42

43 47. בכתב הגנתו טען התובע כי מדובר בפרסומים (שלושת האירועים) אשר נעשו מכוחה של החובה
44 המוסרית והחברתית החוסה בצילת ההגנה הקבועה בסעי' 15 (2) לחוק לשון הרע וכי הם באו
45 במטרה להגן על עניין אישי כשר, של הציבור שאליו הופנו הפרסומים. עוד טוען התובע כי
46

בית משפט השלום בירושלים

תאד"מ 22-05-57938 עמר רהב נ' אפריאט
תאד"מ 22-06-42607 שם תיק ללא שמות חסויים

תיק חיצוני:

- 1 הפרסום לא חרג מהמגבלות הקבועות בסעיף 15 (3) לחוק, וכן טוען כי לא הסית את הציבור
2 לאלימות כלפי התובע, אלא פעל מתוך אמונה בצדקת דרכו.
3
4 48. בהקשר לכך, אבהיר כי הבעת דעה תיחשב לגיטימית לצורך שמירה על חופש הביטוי ואי פגיעה
5 בשיח הדמוקרטי, אלא שמצאתי כי האירוע הראשון מוגן מכוח הגנת תום הלב אולם בדוחק.
6 ניתן להתרשם כי הנתבע אכן פעל להזהיר הציבור אליו הופנה הפרסום, מפני התובע כאשר
7 הנתבע התבסס על מידע הנוגע לעברו כאשר באותה העת (של הפרסום) אף קיבל פנייה לבדיקת
8 טענות כי התובע גובה תשלום עבור פרסום אבל לא נותן את השירות לו הוא מחויב.
9
10 49. באשר לאירועים 2 ו-3 לא מצאתי כי מדובר בשמירה על הציבור שכן אירוע 2 מתייחס להליך
11 המשפטי שבין הצדדים, ואינו מבטא מסר הנוגע כלפי כולי עלמא אלא אמירות כלליות ביחס
12 לתובע. אילו אירוע 3 – קרי הטענות בדבר עיסוקו של התובע בסרסרות, לא הוכח. אין ביכולתי
13 לקבל את עמדת הנתבע לפיה הסרטון והפרסום נעשו לטובת הכלל וזאת כיוון שאין בפני כל
14 הוכחה כי התובע כפה על נשים לעבוד במתן שירותי שיחות ארוטיות וכי לא עשו זאת מבחירה
15 שלהן, כך שלא הוכח הצורך ב"אזהרת" הציבור מפני התובע בעניין זה.
16
17 50. נוכח האמור, הנני דוחה את עמדת הנתבע לפיה האירועים חוסים תחת ההגנה הקבועה
18 בסעיפים 15 (2) ו-15 (3) לחוק.
19

טענת הגנת פומביות הדיון:

- 20
21
22 51. לטענת הנתבע, משעה שהתובע החל בניהול הליך כלפיו, קיימת לו הגנת פומביות הדיון מכוח
23 סעיף 13 (7) לחוק.
24
25 52. ואולם, לא ניתן לומר כי ההגנה קיימת ביחס לשלושת הפרסומים שהרי האירוע הראשון הוא
26 שהוביל לניהול הליכים כלפי הנתבע ואילו האירוע השלישי הוליד עילת תביעה נוספת כלפי
27 הנתבע, שאינה קשורה בפרסום לגביו נטען להגנת פומביות הדיון.
28
29 53. אשר לפרסום השני שהגיע אל העולם לאחר שנודע לנתבע כי התובע הגיש נגדו כתב תביעה, לא
30 הובאו פרטים משמעותיים מתוך ההליך, אלא באופן כללי ונכתב כי התובע טוען להטרדה
31 קיצונית, לשון הרע, פגיעה בפרטיות, ופגיעה בשם הטוב. בין לבין, בתוך הפרסום ישנן השמצות
32 והכפשות וכן חזרה על עברו הפלילי של התובע.
33
34 54. אי לכך, ככל שעומדת לנתבע הגנת פומביות הדיון, הרי שהיא חלקית וחלה לגבי האירוע השני
35 בלבד.
36

עתה, אבחן את טענת הנתבע כי האירועים חוסים תחת הגנת "אמת דיברתי":

- 37
38
39 55. הנתבע טוען כי קיימת לו הגנת אמת דיברתי בהתאם לסעיף 14 לחוק, מן הטעם שהנתבע עברייני
40 מורשע וגזר הדין בעניינו פתוח לעיונו של כל דורש.
41
42 56. מידת ההוכחה הנדרשת לצורך הוכחת טענת אמת הפרסום, עומדת ביחס מתאים לרצינותו
43 וחריפותו של תוכן הפרסום, ר' ע"א 670/79 הוצאת עיתון הארץ נ' מזרחי, פד"י מא (2) 169
44 (1987) (להלן: ענין מזרחי), 186-187.
45

בית משפט השלום בירושלים

תאד"מ 22-05-57938 עמר רהב נ' אפריאט
תאד"מ 22-06-42607 שם תיק ללא שמות חסויים

תיק חיצוני:

- 1 ביחס לאירוע מספר 1 – בפרסום הראשון מיום 15.5.22 מתאר הנתבע את התובע כאדם רע,
2 חלאת המין האנוש, גנב ונוכל. הנתבע טוען כי הפרסום התבסס על מידע שמצא לאחר שבדק
3 אודות התובע וראה כי הורשע במסי' עבירות ואף ריצה בגינן עונש מאסר. הנתבע פירט בכתב
4 הגנתו את האישומים שיוחסו לתובע (ר' לעיל). בנוסף למידע זה שמצא הנתבע טוען הוא, כי
5 לאחר בדיקה מעמיקה הוא גילה שהתובע הוא אחד מבעליו של אתר אינטרנט בשם "אפטיל
6 וורקס" הגובה במרמה עלות רישום לאתר בהתחייבות כי האתר מספק מודעות דרושים ובפועל
7 לא מספק את הפרסום הדרוש. כן הוא טוען כי בפסק הדין בעניין שאלתיאל נקבע כי האתר
8 הינו אתר תרמית.
9
- 10 58. נוכח נתונים אלה אשר התגלו לנתבע ובשל מידע נוסף על עברו הפלילי של התובע העלה הנתבע
11 את הפרסום נשוא האירוע הראשון.
12
- 13 59. בחקירתו נשאל התובע אודות עברו הפלילי ואישר את נכונות טענות הנתבע בעניין זה בממד
14 דיון ההוכחות בפני, מיום 17.4.23, (ר' עמ' 6,8 לפרו').
15
- 16 60. התובע הכחיש חלק מטענות הנתבע הנוגעות לעניין בעלותו בחברת "אפטיל וורקס" וכן הכחיש
17 כי גבה תשלום מבלי ליתן תמורה. אינני מוצאת להידרש לעומק בסוגייה זו שכן סבורתני כי די
18 בכך שעברו של התובע היה ידוע לנתבע טרם הפרסום כדי להיזקק לטענת ההגנה "אמת
19 דיברתי". טענות הנתבע לעניין בעלות התובע על "אפטיל וורקס" אולי עשויות לבסס ביתר שאת
20 טענת הגנת "אמת דיברתי" לעניין הפרסום הראשון, אולם כאמור די לי בנכונות פרסום עברו
21 של התובע.
22
- 23 61. כמו כן, ממילא הנתבע לא פירט בפרסום הראשון מדוע הוא מכנה את התובע גנב ונוכל ולכן
24 איני מוצאת להידרש לשאלת נכונות הטענה בעניין "אפטיל וורקס".
25
- 26 62. שוכנעתי אפוא, כי הנתבע אכן ידע על עברו הפלילי של התובע טרם הפרסום, ומכאן הרי שהוא
27 חוסה תחת צילה של הגנת "אמת דיברתי".
28
- 29 63. ביחס לאירוע השני מיום 29.5.22 כותב הנתבע על התובע: כי הוא תובע אותו בהליך דנן, וחוזר
30 על הדברים בדומה לפרסום הראשון אך חוזר ומוסיף את המילים: "עברייך שהורשע ב-5
31 אישומים של הטרדה מינית, הפצת מידע כוזב, סחיטה באיומים ועוד)...
32 "עמר/ רהב/ איך שלא תקרא לעצמך מחרתיים: אתה דביל, עברייך מורשע, אפס ועלוב נפש. אתה
33 תחזור לכלא ליותר מ- 18 חודש. מילה שלי".
34
- 35 64. הפרסום השני דומה במהותו לפרסום הראשון ומתבסס על המידע שהיה בידי הנתבע ביחס
36 לעברו הפלילי של התובע, לעניין זה ר' עדות התובע בעמ' 8 לפרו', שו' 20-22. אי לכך, גם בעניין
37 זה קיימת לנתבע הגנת טענת "אמת דיברתי".
38
- 39 65. ביחס לאירוע השלישי- בעניין הפרסום מיום 17.6.22 טוען הנתבע כי עומדת לו הגנת אמת
40 דיברתי. מטענות הצדדים עולה כי בעברו העסיק התובע נשים במתן מענה לשיחות אירוטיות
41 וכן שימוש במצלמות סקס, אלא שהנתבע טוען כי התובע עודנו עוסק בתחום זה.
42
- 43 66. התובע טוען כי אף אם יניח בית המשפט שהוא מעסיק נשים במתן מענה לשיחות אירוטיות
44 תוך שימוש במצלמות סקס, הרי שהדבר מותר מבחינה חוקית בישראל, ואין לנתבע כל זכות
45 לכנות אותו "סרסור" בשל כך.
46

בית משפט השלום בירושלים

תאד"מ 22-05-57938-05 עמר רהב נ' אפריאט
תאד"מ 22-06-42607-06 שם תיק ללא שמות חסויים

תיק חיצוני:

- 1 שימוש במושג "סרסור" כלפי אדם הינה אמירה קשה עד מאד, ובמקום כזה, בהתאם לפסיקה
2 הנקוטה, על הנתבע לבסס את טיעוניו להגנת אמת דיברתי ברף הגבוה הקבוע בפסיקה, שהרי
3 אין המדובר בכינוי גנאי אשר שגור על לשונו של האדם הסביר. קורא המילים יכול להתרשם
4 כי התובע אכן עוסק בסחר בגופן של נשים בפרט כאשר הנתבע מוסיף לפרסום פרטים נוספים
5 כאשר קושרים אותם יחד, ניתן להסיק כי זה אכן עיסוקו של התובע.
6
- 7 הגדרת המילה סרסור במילון הינה "מתווך בין זונות ללקוחותיהן", ואילו הגדרתה של המילה
8 זנות הינה "מתן שירותי מין, עבור תשלום".
9
- 10 בהקשר לכך אוסיף כי ס' 199. (א). (1) לחוק העונשין, תשל"ז – 1977 (להלן: "חוק העונשין")
11 קובע תקופת מאסר של 5 שנים לעוסק בסרסרות, בכך לא הורשע התובע, להבנתי נגד התובע
12 לא הוגש כתב אישום בגין סרסרות והוא לא הורשע בעבירה זו מעולם.
13
- 14 הנתבע טען כי קיבל מידע לפיו התובע מציע עבודה לנשים עבודה משרדית ובפועל כשהן יוצרות
15 עמו קשר הוא משדל אותן לעסוק במתן מענה לשיחות ארוטיות אך, טענה זו לא הוכחה כלל.
16 הנתבע לא תמך את דבריו באסמכתאות, ולא הביא לעדות ולו אישה אחת אשר תאמת את
17 גרסתו. אם כן, הנתבע לא הרים את נטל הראיה המוטל עליו לעניין זה.
18
- 19 כמו כן, גם לו מעסיק התובע נשים לצורך מתן שירותי שיחות ארוטיות, עדיין כינוי התובע
20 "סרסור" על ידי הנתבע, הוא חמור עד מאד, על אחת כמה וכמה במקום בו ידע בוודאות שזהו
21 אינו עיסוקו של התובע בפועל.
22
- 23 מכל מקום, העסקת נשים במתן מענה טלפוני בשיחות ארוטיות או באמצעות שימוש במצלמות
24 סקס לא נאסר מבחינה חוקית, והנתבע גם לא הוכיח שהתובע כופה או מאלץ נשים לעסוק בכך.
25 אין בידי כדי לקבל את טענת הנתבע לפיה "הצופה הסביר יבין במה מדובר וכי בבחינת
26 הקונטקסט של הדברים לנתבע הגנת "אמת בפרסום".
27
- 28 גם לו סבור הנתבע כי הוא משליט צדק, אין ביכולתו לעשות כן על ידי הטלת דופי כבד בתובע
29 ולייחס לו עיסוקים פליליים אשר העונש הקבוע להם בחוק עומד על 5 שנים, קרי, עבירה מסוג
30 פשע אשר מוגדרת כראשונה בחומרתה (ראו ס' 24 לחוק העונשין).
31
- 32 נוכח האמור הנני דוחה את טענת הנתבע בדבר "אמת בפרסום" ביחס לאירוע השלישי.
33
- קביעת הפיצוי:**
- 34
- 35
- 36 טענות הגנת הנתבע נתקבלו ברובן ונדחו ביחס לאירוע השלישי, שם כאמור מצאתי כי לא עומדת
37 לו טענת הגנה.
38
- 39 הנתבע עתר לקבלת פיצוי מהתובע בסך 29,000 ₪.
40
- 41 בקביעת היקף הפיצויים, יש להתחשב במספר נתונים אשר נקבעו על ידי הנשיא ברק בפרשת
42 רע"א 4740/00 לימור אמר נ' אורנה יוסף, נה(5) 510, 525 (2001) ("פרשת אמרי"):
43 "בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע יתחשב בית-המשפט, בין היתר, בהיקף הפגיעה, במעמדו
44 של הניזוק בקהילתו, בהשפלה שסבל, בכאב ובסבל שהיו מנת חלקו ובתוצאות הצפויות מכל
45 אלה בעתיד. הבחינה היא אינדיווידואלית. אין לקבוע "תעריפים". בכל מקרה יש להתחשב

בית משפט השלום בירושלים

תאד"מ 22-05-57938 עמר רהב נ' אפריאט
תאד"מ 22-06-42607 שם תיק ללא שמות חסויים

תיק חיצוני:

1 בטיב הפרסום, בהיקפו, באמינותו, במידת פגיעתו ובהתנהגות הצדדים. אכן, התנהגותו של
2 הניזוק לפני פרסום ולאחריו עשויה להוות אמצעי שבעזרתו ניתן לעמוד על נזקו. בדומה,
3 התנהגותו של המזיק אף היא עשויה להשפיע על שיעור הנזק והערכתו. כך, למשל, התנצלות
4 על דברי לשון הרע עשויה להקטין את הנזק שהם גרמו ובכך להשפיע על שיעור הפיצויים
5 (ראו סעיף 19 לחוק). חומרת הפגיעה ברגשותיו של הניזוק ובשמו הטוב נמדדת לעתים
6 בחומרת מעשיו וביטוייו של המזיק. ודוק, אין בכך פיצוי עונשי. זהו נזק מוגבר המביא לפיצוי
7 מוגבר (aggravated) בשל התנהגות המזיק. כך, למשל, מזיק היודע כי דבריו אינם אמת
8 והעושה כל מאמץ בבית-המשפט להוכיח את אמיתותם, עשוי לגרום להגברת נזקו של הניזוק
9 ובכך להגביר את הפיצוי שלו הוא יהיה זכאי".

10
11 78. בנידון דידן, הנתבע לא פירסם הודעת התנצלות ולא חזר בו מהפרסום האמור.

12
13 79. מנגד, התובע לא הוכיח כי נגרם לו נזק בשל הפרסומים האמור, אך בשל כך שדף הפייסבוק
14 מונה 15,000 עוקבים וכן, קריאת הנתבע לעוקביו לשתף את הסרטון, העצימה בהכרח אף היא,
15 את היקף הפרסום.

16
17 80. כן עלי להביא בחשבון את חומרת ביטוייו של הנתבע והתנהגותו.

סוף דבר:

18
19
20
21 81. מאחר שחלק מטענות ההגנה התקבלו אין מקום לקבל את מלוא התביעה.

22
23 82. התביעה מתקבלת בחלקה כפי שהוסבר לעיל.

24
25 83. הנתבע יישא בפיצוי התובע בסך 12,000 ₪.

26
27 84. כן יישא הנתבע בהוצאות לתובע בשיעור של 2,000 ₪.

28
29 85. בכך בא פסק דין זה לסימו.

30
31
32 ניתן היום, י"ז אייר תשפ"ג, 08 מאי 2023, בהעדר הצדדים.

33
34

ריבי לב אוחיון, רשמת בכירה

35
36
37
38
39

